

Jørgen Jensen: Det er som allerede nævnt tredje gang, disse lovforslag er fremsat, denne gang af den nye handelsminister, som har indført én ændring i lovforslagene, nemlig en bestemmelse om, at lovene skal træde i kraft den 1. januar 1969, og det synes jeg er yderst fornuftigt.

Der er en klar hovedtendens i konkurrencelovsforslaget: man tilstræber en almindelig liberalisering af metoderne for afsætning, reklamer og marketing. Men der er en enkelt undtagelse derfra, idet også dette lovforslag indeholder i § 5 et forbud mod eller en stærk begrænsning i adgangen til at etablere reklamebortlodning. Jeg har ved to tidligere lejligheder erkendt og sagt det tydeligt, at jeg principielt kan tilslutte mig denne hovedtendens i retning af en liberaliseret konkurrencelov; men jeg har heller ikke lagt skjul på, at ikke alle er enige med mig heri, og der findes også medlemmer inden for den konservative folketingsgruppe, som ikke er varme tilhængere, men måske direkte modstandere af denne hovedtendens.

Vi har under det udvalgsarbejde, der er foregået i to omgange, også fået mildest talt ret stærke indtryk af, at der er væsentlige dele af detailhandelen og håndværkererhvervet, der ville foretrække at bibeholde den nuværende konkurrencelovgivning — måske med en vis revision — men at de i hvert fald ikke er stærke tilhængere af en fuldstændig liberalisering. Nu går jeg ud fra, at et udvalg vil blive nedsat efter denne førstebehandling, og jeg synes, at vi dér kan fortsætte de overvejelser, som vi allerede er godt i gang med, og igen høre, hvad erhvervenes og forbrugernes repræsentanter har at sige til de foreliggende lovforslag. Jeg forstår på handelsministeren, idet jeg henviser til hans fremsættelsestale, at også han vil være villig til ganske fordomsfrit at drøfte både principper og enkeltheder i lovforslagene, og jeg tilsiger på det konservative folkepartis vegne en saglig og velvillig behandling af dem i et udvalg. Jeg ventner mig meget af de synspunkter, der vil komme frem fra forskellig side.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Inden jeg går ind på en omtale af selve lovforslagene, har jeg et par hjertesuk, som jeg gerne vil

have afleveret, og de vedrører folketingets arbejde.

Da man for nogle år siden besluttede sig for at indføre den regel, at lovforslag ikke kunne fremsættes efter 15. marts, bestræbte man sig på at undgå en ophobning af arbejdsstof henimod slutningen af folketingets arbejdsperiode. Denne regel har virket godt efter sin hensigt. Men det forekommer mig, at der er begået en fejl, når man i år så slavisk har fulgt den uden at tage hensyn til, at folketingsvalg og regeringsskifte naturligvis må øve indflydelse på folketingets arbejdsvilkår. Af gode grunde er folketingets arbejde blevet forsinket; derfor virker reglen om 15. marts i år lige stik imod sin hensigt, idet den resulterer i voldsomme byger af lovforslag, fordi man absolut skulle have disse lovforslag frem inden 15. marts. Dette er uheldigt, ikke alene af hensyn til folketingets eget arbejde, men endnu mere under henvisning til offentlighedens berettigede interesse i at kunne følge med i, hvad der foregår her i den lovgivende forsamling. Sagen er jo, at hverken presse, radio eller fjernsyn er i stand til at give en fyldestgørende orientering om folketingets arbejdsstof, når det vælter frem i så store mængder. Følgen er, at offentlighedens interesse for folketingets arbejde sløves, og folkestyret kommer herved til at mangle noget af den næring, som det skal hente fra befolkningens interesserede medlemmer i lovgivningsarbejdet.

Nu skulle det ikke overraske mig, om medlemmer af den høje regering ville sige, at jeg overdriver, fordi der i høj grad er tale om genfremsættelser af lovforslag, og det er der naturligvis noget om. Men forklaringen er ikke fyldestgørende nok, for fremgangsmåden med genfremsættelser kan tilsløre betydningen af det politiske skifte, der er sket. Nogle kunne gå hen og få den opfattelse, at den nye regering ikke rigtig kan selv, og det er jo en forkert vurdering. På den anden side er det ikke helt ligegyldigt, hvordan den ny regering placerer sig i offentlighedens bevidsthed. Dette være sagt sådan i al venskabelighed.

Det er tredje gang, vi her i tinget får præsenteret forslaget til konkurrencelov og lovforslaget om ændring i lov om ind-